

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/21/2021                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7114221003                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.02.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Milučký            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:7114221003.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého B. X. Q., narodeného XX. B. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov: matky Z. N., narodenej XX. U. XXXX, trvale bytom v E., N. XX, zastúpenej JUDr. Vladimírom Habiňákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Brezová 10 a otca B. U. Q., narodeného X. U. XXXX, trvale bytom v E., N. X, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18P/129/2014, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2021 sp. zn. 8CoP/13/2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2021 sp. zn. 8CoP/13/2021 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. apríla 2019, č. k. 18P/129/2014-1258, v spojení s opravnými uzneseniami zo 7. mája 2019, č. k. 18P/129/2014-1301, z 26. februára 2020, č. k. 18P/129/2014-1439 a z 19. novembra 2020, č. k. 18P/129/2014-1470, rozhodol o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s tým, že v párnom týždni ju bude vykonávať matka a v nepárnom týždni otec, pričom maloletého si budú rodičia odovzdávať v nedeľu o 18.00 hod. pred bytom rodiča, ktorému striedavá osobná starostlivosť končí. V ďalších výrokoch rozsudku súd prvej inštancie rozhodol o oprávnení oboch rodičov zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, o tom, že výživné zo strany rodičov pre čas striedavej osobnej starostlivosti sa neupravuje, upravil styk matky a otca s maloletým počas striedavej osobnej starostlivosti tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým každý párný rok počas vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9.00 hod. do 26. decembra do 18.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 26. decembra od 18.00 hod. do 2. januára do 18.00 hod., každý párný kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od piatka od 9.00 hod. do pondelka do 18.00 hod. a každý rok počas letných prázdnin v čase od 14. júla od 18.00 hod. do 31. júla do 18.00 hod. a od 14. augusta od 18.00 hod. do 1. septembra do 18.00 hod.; otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9.00 hod. do 26. decembra

do 18.00 hod., každý párny kalendárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 26. decembra od 18.00 hod. do 2. januára do 18.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od piatka od 9.00 hod. do pondelka do 18.00 hod. a každý rok počas letných prázdnin od 30. júna od 18.00 hod. do 14. júla do 18.00 hod. a od 31. júla od 18.00 hod. do 14. augusta do 18.00 hod. Ustanovil, že v uvedený deň a hodinu je rodič oprávnený maloleté dieťa v mieste bydliska druhého rodiča, u ktorého je maloletý v osobnej starostlivosti, prevziať a po ukončení styku maloletého vrátiť v mieste bydliska druhého rodiča, v ktorého starostlivosti sa má nachádzať. Súd prvej inštancie ďalej rozhodol, že trvalé bydlisko maloletého bude v bydlisku matky, uložil rodičom povinnosť poskytnúť druhému rodičovi pri odovzdávaní dieťaťa informácie týkajúce sa jeho podstatných záležitostí a zdravotného stavu, školských potrieb a výsledkov, a to buď ústne alebo elektronicky; nariadil výchovné opatrenie vo forme povinnosti rodičov maloletého absolvovať odborné psychologické poradenstvo v rozsahu 40 hodín a rozhodol o náhrade trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 24 ods. 2 až 5, § 62 ods. 1 až 6 a § 37 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Dospel k záveru, že aj po uplynutí štyroch rokov realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého považuje túto za najvhodnejšiu formu starostlivosti o maloletého do budúcnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja rodičia majú predpoklady riadne plniť svoje rodičovské povinnosti, maloletý má voči obom rodičom vybudovaný pozitívny citový vzťah, obidvoch má rád, a preto je potrebné stav maloletého stabilizovať a tento pozitívny vzťah k obom rodičom naďalej rozvíjať. Vzhľadom na približne rovnaký príjem oboch rodičov súd prvej inštancie neurčil rodičom povinnosť platiť výživné. Pre dosiahnutie účelu striedavej osobnej starostlivosti, jej riadne fungovanie a eliminovanie rozporov medzi rodičmi tak, aby sa stali kooperujúcimi rodičmi, súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné nariadiť rodičom výchovné opatrenie vo forme absolvovania poradenstva prostredníctvom psychosociálneho centra.

2. Na odvolanie matky aj otca Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami pre jeho vecnú správnosť potvrdil. Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého, v dôsledku čoho nemožno mať pochybnosti o správnosti jeho rozhodnutia. Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo zistené, že obaja rodičia majú záujem vychovávať maloletého a obaja sú na to spôsobilí a v starostlivosti o maloletého neboli zistené závažné nedostatky, ktoré by vylučovali túto formu starostlivosti o maloletého. Obaja rodičia majú v živote maloletého a v jeho vývine nezastupiteľné miesto, každý z nich je pre neho rovnako dôležitý, a práve rozdelením svojich úloh a dlhodobou striedavou starostlivosťou sa dopracovali až k tomu, že maloletý má aktuálne výborné výsledky v škole, na tréningoch a s touto situáciou sa po prvotných úskaliach stotožňuje. Viac ako striedavá osobná starostlivosť maloletého traumatizoval konflikt medzi rodičmi a to, že musel výslovne alebo nepriamo prezentovať svoje preferencie na tak citlivú otázku, akou je výber rodiča, ktorý mu bude zabezpečovať starostlivosť. Práve dospievaním maloletého a dlhšou realizáciou striedavej osobnej starostlivosti sa situácia upokojila a je zrejmé, že rodičia vedia v záujme maloletého dobre kooperovať o podstatných otázkach jeho výchovy.

3. Proti v záhlaví označenému rozsudku odvolacieho súdu podal otec dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p.“). Namietal v ňom, že mu súdy nižšej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súdy sa ho mali dopustiť tým, že otcovi nedoručili v rámci odvolacieho konania podanie matky z 27. januára 2021 (na č. l. 1520 a nasl.) (Pozn.: v dôsledku chyby v písaní vyjadrenie datované 27. januára 2020), ktoré bolo reakciou na podanie otca z 28. decembra 2020 (č. l. 1479 a nasl.). Obsahom podania matky boli nové skutkové tvrdenia, z ktorých odvolací súd vychádzal aj v napadnutom rozhodnutí, a s ktorými sa otec nemal možnosť oboznámiť pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie (z 15. apríla 2019) došlo k zmene v živote maloletého v dôsledku jeho prestupu do profesionálneho hokejového klubu, s ktorým bol spojený aj prestup na inú

základnú školu. V podaní z 28. decembra 2020 otec predložil súdu prvej inštancie nové informácie, ktoré sa týkali okolností súvisiacich s novou situáciou v živote maloletého a poukázal na to, že hoci matka s takýmto smerovaním výchovy maloletého súhlasila, po prestupe maloletého do nového hokejového klubu neposkytuje maloletému také zázemie, ktoré je pre jeho úspech nevyhnutné. Na uvedené podanie otca reagovala matka podaním z 27. januára 2021, v ktorom uviedla svoje skutkového tvrdenia o zabezpečovaní starostlivosti o maloletého (aj vo vzťahu k jeho športovým aktivitám), ktoré preukazovala aj pripojenými listinami. Je teda zrejmé, že takéto podanie nepredstavovalo zopakovanie už známych skutočností súdu, ani neodkazovalo na už predložené dôkazy, keďže matka k tomuto podaniu predložila nové dôkazy. Je pritom nepodstatné, že ide o komunikáciu medzi matkou a otcom, ktorá bola otcovi známa, pretože podstatná je skutočnosť, že otec k nej nemal možnosť zaujať stanovisko. Išlo o komunikáciu, v ktorej rodičia riešili otázku prestupu maloletého do nového hokejového klubu a na novú školu, ktorú matka účelovo predložila ako dôkaz svojej podpory maloletého. Otcovi nebola daná možnosť oboznámiť sa s tým, že matka argumentuje v prospech svojej starostlivosti o dieťa svojimi stanoviskami z času, kedy dieťa ešte nový hokejový klub nenavštevovalo. Ak by otcovi bolo podanie doručené, mohol by reagovať konkrétnymi argumentmi poukazujúc na reálne kroky matky v situácii, kedy dieťa už nový športový klub navštevovalo, navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a vyžiadať si stanovisko od športového klubu. Otec pritom poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 13. januára 2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike.

3.1. V dovolaní ďalej otec namietal, že vo svojom podaní z 28. decembra 2020 navrhol odvolaciemu súdu vykonanie dokazovania zistením názoru maloletého so zreteľom na nové skutočnosti vo výchove maloletého a s ohľadom na skutočnosť, že od vydania rozsudku súdu prvej inštancie uplynulo viac ako 20 mesiacov a od podania znaleckých posudkov v prvostupňovom konaní (znalecký posudok S.. A. Č. z 19. februára 2018 a znalecký posudok Z.. F. F., podaný v trestnom konaní z 23. októbra 2017) uplynula doba viac ako troch rokov, resp. 22 mesiacov. Odvolací súd návrhu otca na doplnenie dokazovania nevyhovel s odôvodnením, že dieťa nemusí vedieť vyhodnotiť, čo je v jeho najlepšom záujme. Odvolal sa pritom na znalecký posudok Z.. F. F., ktorá uviedla, že maloletý nie je vzhľadom na svoj vek úsudkovo samostatný a nezávislý na okolí. Tento znalecký posudok však bol podaný dňa 23. októbra 2017, a teda 3 roky a 5 mesiacov po vydaní rozsudku odvolacieho súdu. Odvolací súd tak porušil svoju povinnosť zistiť skutočný stav vecí. Osobitne sa javí tento postup súdu neudržateľný za situácie, kedy v tom istom rozsudku odkazuje na správu klinickej psychologičky maloletého, podľa ktorej je maloletý veľmi bystrý a šikovný dieťa a čím je starší, tým viac je schopný vytvoriť si o oboch rodičoch a ich výchovných postupoch názor bez ohľadu na to, ako ich subjektívne vnímajú a prezentujú pred ním rodičia. Poukázal na § 38 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. m. p.“), § 43 ods. 1 Zákona o rodine a článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že zotráva na doterajších písomných a ústnych vyjadreniach a navrhuje rozhodnúť na základe dostupných dokazných materiálov s poukazom na najlepší záujem dieťaťa.

5. K dovolaniu otca sa vyjadrila aj matka, ktorá uviedla, že vo svojom vyjadrení z 27. januára 2021 sa obmedzuje na už doteraz prednesenú argumentáciu v konaní a vyjadrenie neobsahuje žiadne nové dôkazy. Predmetné vyjadrenie je len obranou proti nepravdivým tvrdeniam zo strany otca, ktorý sa snaží jej osobu vykresliť v negatívnom svetle. Všetky tvrdenia a dôkazy, ktorých predloženie súdu robí otec závislým od vedomosti o obsahu jej vyjadrenia, mohol súdu predložiť aj zo svojej vlastnej iniciatívy. Poukázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 22. septembra 2020 vo veci Sarkocy proti Slovenskej republike, v zmysle ktorého nedoručenie rozhodnutia, ktoré neobsahuje žiadne nové dôkazy a obmedzuje sa na už prednesenú argumentáciu, neznamená bezpodmienečné porušenie práva strany konania na spravodlivý proces. Vo vzťahu k námietke otca, že odvolací súd mal opätovne zisťovať názor maloletého uviedla, že jeho názor bol v konaní niekoľkokrát zisťovaný, a to kolíznym opatrovníkom, komisárkou pre deti, občianskym združením Návrat, znalcami v znaleckých posudkoch a súdom prvej inštancie. Stotožňuje sa s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý dokazovanie v tomto smere nedoplnil. Dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolanie otca ako nedôvodné zamietol.

6. K dovolaniu otca sa vyjadrila aj komisárka pre deti, ktorá uviedla, že odvolací súd sa dostatočne nevysporiadal so závermi znaleckého posudku a so závermi psychológa, pretože z podaného dovolania je zrejmé, že tieto závery si navzájom odporujú a je značný časový rozdiel medzi ich vypracovaním. Na základe jedného konštatovania ide o dieťa emocionálne nezrelé a ľahko ovplyvniteľné a druhým záverom ide o dieťa veľmi bystré a šikovné, a čím viac dospieva, tým viac je schopné vytvoriť si o rodičoch vlastný názor. Poukázala na článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý garantuje každému dieťaťu právo byť vypočuté alebo právo na vyjadrenie svojho názoru v záležitostiach, ktoré sa ho týkajú. Stotožnila sa tak s podaným dovolaním v časti, v ktorej otec namietal, že pri rozhodovaní súdu nebol náležite zohľadnený názor maloletého.

7. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vzťahuje C. m. p.. V zmysle § 2 ods. 1 C. m. p. sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže C. m. p. neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení C. s. p. pre konanie o dovolaní otca.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

9. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach a záväzkoch. V zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednávania veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Tento princíp je jedným zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania a vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť protistrane. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa pred ním. Požiadavka, aby procesné strany v konaní mali možnosť dozvedieť sa a vyjadriť sa ku všetkým zhromaždeným dôkazom alebo k stanoviskám pripojeným v spise, sa aplikuje aj na odvolacie konanie.

11. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vydal dňa 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel ESLP k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nevyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia (obdobne pozri aj rozsudok ESLP vo veci Niderst-Huber proti Švajčiarsku č. 18990/91, 18.2.1997, § 27). V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru (rovnako tak v rozsudku vo veci Niderst-Huber proti Švajčiarsku, § 29).

12. Právo účastníkov konania (strán sporu) na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Pritom nie je podstatné, či podľa názoru (odvolacieho) súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhá strana konania. Každá strana musí mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné na to, aby jej požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkami predloženými súdu na účely ovplyvnenia jeho rozhodnutia a vyjadriť sa k nim. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať (contra dicere) požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby vypočuli jej argumenty a návrhy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 31/2016, III. ÚS 32/2015, I. ÚS 276/2016, I. ÚS 230/03, IV. ÚS 186/09, II. ÚS 18/2013).

13. Dovolací súd z obsahu dovolania otca, ako aj z obsahu spisu zistil, že sa v ňom nachádza vyjadrenie matky z 27. januára 2021 (č. I. 1520 a nasl. spisu) k vyjadreniu otca z 28. decembra 2020 (č. I. 1479 a nasl. spisu), ktoré vyjadrenie nebolo doručené otcovi. Je potrebné poukázať na to, že sa v súdnom spise nenachádza ani úprava s pokynom na odoslanie daného podania. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvorilo stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces. Nebolo preto možné v tomto smere odvolacie konanie považovať za spravodlivé.

14. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia EŠLP je preto nutné konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil predmetné podanie dovolateľovi, došlo k porušeniu základného práva dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní dostatočne zohľadnil aj aktuálne Ústavným súdom Slovenskej republiky preferovaný, materiálny výklad zásady kontradiktórnosti, t. j. aby vyjadrenie protistrany obsahovalo také skutkové alebo právne argumenty, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok sporu (II. ÚS 491/2018, IV. ÚS 660/2020, I. ÚS 155/2020).

15. Vo svetle rozhodnutia EŠLP z 22. septembra 2020 vo veci Sarkocy proti Slovenskej republiky sa žiada dodať, že v danom prípade nemožno podanie matky, ktoré nebolo doručené otcovi, považovať za podanie, ktoré by neobsahovalo žiadne nové dôkazy a obmedzovalo sa na už prednesenú argumentáciu. Predmetné podanie bolo reakciou matky na podanie otca, v ktorom boli uvádzané nové okolnosti (súvisiace so zmenenou životnou situáciou maloletého pri prestupe do nového hokejového klubu a na novú základnú školu), a ku ktorým matka zaujala svoje stanovisko, spolu s predložením dôkazov na preukázanie svojich tvrdení (vysvedčenie maloletého, e-mailová komunikácia s otcom maloletého). Skutočnosť, že jedným z dôkazov predložených matkou bola e-mailová komunikácia medzi matkou a otcom, o ktorej otec pochopiteľne mal vedomosť, je irelevantná, pretože podstatnou je skutočnosť, že táto komunikácia bola predložená súdu ako dôkaz, o čom už otec vedomosť nemal. Navyše dovolací súd tvrdenia matky uvedené v predmetnom podaní zohľadnil v napadnutom rozhodnutí (v závere bodu 23. a v bode 24. svojho rozhodnutia), čo podčiarkuje skutočnosť, že išlo o skutkovú argumentáciu relevantnú pre rozhodnutie vo veci. Treba preto zdôrazniť, že vyjadrenie matky obsahuje také skutkové argumenty, ktoré boli nielen spôsobilé ovplyvniť, ale aj ovplyvnili rozhodnutie v rámci odvolacieho konania. Možno tak uzavrieť, že nejde o prípad, keď vzhľadom na obsah nedoručeného vyjadrenia nemohla mať prípadná replika dovolateľa vplyv na výsledok konania (pozri aj § 60 Čičmanec proti Slovenskej republike).

16. Skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 420 písm. f) C. s. p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Dovolaciemu súdu preto neostalo iné, než rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 450 C. s. p.).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené bude úlohou odvolacieho súdu predmetné podanie doručiť, a až následne pokračovať v odvolacom konaní.

18. Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 v spojení s § 450 C. s. p.) a ďalej sa nezaoberal ostatnými dovolacími námietkami vo vzťahu k § 420 písm. f) C. s. p.. Postupoval v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorá sa ustálila na názore, že v prípade dôvodne namietanej vady zmätočnosti ide o procesnú nesprávnosť, pri ktorej je predčasné podrobiť napadnuté rozhodnutie meritórnemu dovolaciemu prieskumu (1Cdo/166/2017, 2Cdo/88/2017, 3Cdo/146/2018, 4Cdo/191/2018, 5Cdo/29/2016, 8Cdo/70/2017).

19. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.